

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

144ος Διαγωνισμός Λύσεων
Απριλίου-Ιουνίου.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΓΚΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ

Οι έχοντες ψευδώνυμον...
Οι έχοντες ψευδώνυμον, εννοκωμένον δια τὸ 1914 συνδρομητὰ ἢ ἀδελφοὶ συνδρομητῶν, δύνανται νὰ συμμετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου τῶν Λύσεων ΔΩΡΕΑΝ.

279. Μεταμορφώσεις

Ο βούς δι' ἑξ μεταμορφώσεων νὰ γίνῃ σοφός. (Ἐκάστη λέξις θὰ γίνεταί ἀπὸ τὴν προηγούμενην, διὰ μεταβολῆς, ἀραιρέσεως ἢ προσθήκης ἑνὸς μόνου γράμματος. Τὰ διπλά γλ ρρ σσ θεωροῦνται ὡς ἓν.)

280. Λογοπαίγνιον

Οι χωρισμοὶ δὲν εἶνε χωρισμοί, αἱ ἐνώσεις εἶνε χωρισμοί. (Νάναγνοσθὴ ὀρθῶς τὸ παράδοξον τούτου.)

281. Ἀκροστιχίς ἐξ ἀντιθέτου

Ἐκ τῶν ἀρχικῶν τῶν ἀντιθέτων τῶν κάτωθι λέξεων, νάποτελεσθῇ νῆσος μικρὰ τοῦ Αἰγαίου:

Νέος, χαμηλός, δειλός, καθαρός, πεδινός, φωτεινός.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἡλίου τῆς Ἐλευθερίας

282. Ἑλληποσύμφωνον

ο - ακ - υιο - αινει

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἐλευθερίας

283. Γρίφος

MT T T T
T T T
T T T
T T T

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλλησποντοφύλακος

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 12-13

274. Δεξιόγραφος

Εἰς ἓνα φθόγγον μουσικῶν
Μία μετοχὴν ἐνώμων,
Κ' ἐκ τῶν ἐπτά ἓνα σοφόν
Ἀμείως φανερώων.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μικραϊάτου

275. Συλλαβογράφος

Φωνῆν μ' ἔτα ζῶων
Χονδρόν, ἂν ἐνωθῆ,
Θεὰ τῶν Αἰγυπτίων
Τῶν πάλαι θὰ φαγῆ

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ταλαιπωρημένο Δωδεκάνησον

276. Ἀναγραμματισμός

Εἶμαι ἄγριο θηρίο,
Ὅπως ἔχω ἂν μάρψης.
Μ' ἂν θέλῃσης, γιά τ' ἀστετό,
Νὰ με ἀναγραμματίσης,
Γίνεται κάτι τι μ' αὐτό,
Παράξενο πολὺ:
Δὲν θὰ σέ φάω τὸ ἐγώ,
Μόν' θὰ με φῆς ἐσύ!

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χάρωνος

277. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον ὁ Κύρος σοῦ δαίνει.

Τὸ δεύτερο αἰσθητήριον, τὸ τρίτον ἓνας Ρωμαῖος,
Τὸ τέταρτον εἶνε νῆσι, τᾶλλον σοφός ἀρχαῖος,
Καὶ τέλος ἓνα κτηρικὸ τὸν Ρόμβο σχηματίζει.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στρατηλάτου τῆς Μακεδονίας

278. Δικτυωτὸν

- * * * * * = Νῆσος τῆς Ἑλλάδος.
* * * * * = Χώρα τῆς Ἑλλάδος.
* * * * * = Πόλις τῆς Βαβυρίας.
* * * * * = Δοχεῖον.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ἀτράμητο Εἰδωκόνα

[14 - 74]

«ΜΑΘΗΤΑΙ ΠΡΟΣΟΧΗ !!»

Θέλετε προγράμμασιν μαθημάτων δωρεάν; Θέλετε ἐκμάθησιν μανδολίνου ἢ βιολίου;

Τετραετῆς Γυμνασίου ζητεῖ δαμάτιον παρὰ καλλίστην οἰκογενεῖα, ἀναλαμβάνων ἀντὶ τούτου δωρεάν προγράμμασιν μαθητῶν Σχολαρχεῖου ἢ Α' ἢ Β' Γυμνασίου· προσεῖτε ἐκμάθησιν δωρεάν μανδολίνου ἢ βιολίου.

Ἀπάντησις μέχρι 20ης Ἰουνίου: Theodosion T., Poste-Restante, Ἀθήνας.

[14 - 75]

Πολὺ εὐχαριστῶς, Ὄμμα Βανιώτη. Ἀφρισμένο Πέλαγος.

[14 - 76]

Ἀγαλλάσω καρτ-ποστάλ πανταχόθεν· προτιμῶ τοπεῖα. Διεύθυνσις: Μονάκριβην, ὁδὸς Λυκούργου 3, Ἀθήνας.

[14 - 77]

Ὁ Σύλλογος «Ἐνωσις» ἀπορεῖ διατί ὁ Νικητῆς ζητεῖ πρῶτον ὑποστήριξιν καὶ κατόπιν διαγραφὴν. Διαγράφεται τοῦ ψηφοδελτίου τῆς Τελικῆς. Ἄς μάθῃ δὲ ὅτι ἡ «Ἐνωσις», ὑποστηρίζουσα ὑπαίτιστα καὶ πατριωτικώτατα ψευδώνυμα, ἐξυπηρετῆ τὸν σκοπὸν τοῦ δημοφιλίστου.

[14 - 78]

Ἀγαλλάσω γραμματόσημα παντὸς εἴδους, ἀνταποδίδων Κυπριακὰ καὶ ἄλλα. — Διεύθυνσις: Ἐδύθων Κ. Λυσιάτην, Λάρνακα - Κύπρου. Πανελλήνιος Πόθος

[14 - 79]

ΠΑΜΙΑΣ τῆς «Ἐνώσεως» ἐξελέγη ὄχι ὁ Πανελλήνιος Πόθος, ὡς ἐκ παραδρομῆς ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν 14 - 54 ἀγγελίαν, ἀλλὰ ἡ Πανελλήνιος Ἐνωσις.

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 24ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 193.)

- ΑΘΗΝΩΝ: Αλ. Θ. Νικολάου, Ἐλένη Σ. Τσαγοῦ, Νανάλια Π. Ψαρά, Σία Α. Πυλαρινοῦ, Γεωργ. Β. Πετραλάκη,
ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Θάνας Θεμ. Ζάκκος.
ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Α. Γ. Λαπακίης.
ΚΑΛΑΜΩΝ: Καστριῶν Καλαμῶν. Νικόλ. Π. Ρεμπουτσῆλος.
ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Παναγ. Κ. Σπάλλας, Γεώργ. Δ. Πάτεσης.
ΛΑΡΙΣΣΗΣ: Ἐλένη Δοῦβλη.
ΠΑΔΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Μπάτης τοῦ Σαρωνικοῦ.
ΠΑΤΡΩΝ: Γιαν. Α. Ἀλεξόπουλος, Πατρινοῦ Ναυτοπόλο.
ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Θεόδ. Γ. Βασιλέας, Ἀντ. Γ. Βασιλέας Σ. Γ. Μακρομυθῆλος, Νικηφόρος Ναυμαχία.
ΣΜΥΡΝΗΣ: Χρ. Ε. Ἀγγελικιώτης.
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Νάκ. Γ. Βασιλόπουλος.
ΥΔΡΟΣ: Εὐγενία Π. Ζουρντοῦ, Κατῆ Φ. Οικονόμου Ἀνδ. Α. Ζουρντοῦ.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Εὐαγ. Θ. Βασιτίης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὄρθην τὴν λύσιν τῶν ὀνόματα ἐπέδωσαν εἰς τὴν Κληρωτικὰ καὶ ἐκλήρωθη ἡ ἐν Λαρίσῃ Ἀντ. ΕΛΕΝΗ ΔΟΥΒΛΗ ἡ ὁποία ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἰουνίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διακόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὁσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν υπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωμα ἀξιότιμον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ
Ἐσωτερικοῦ: Ἐξωτερικοῦ:
Ετησια... δρ. 3,- Ἐτησια... φρ. 10,-
Εξαμηνος... 4,50 Ἐξαμηνος... 5,50
Τριμηνος... 2,50 Τριμηνος... 3,-
ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΔΕΧΟΝΤΑΙ Τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Περίοδος Β' - Τόμος 21ος
Ἐν Ἀθήναις, 14 Ἰουνίου 1914
Ἔτος 36ον - Ἀριθ. 28

Ἐίδε τὸν φίλον του καθήμενον ἐπὶ τῆς δοκοῦ, ὑπεράνω τῆς ἀβύσσου! (Σελ. 221, στ. 6)

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULIENES CHANCELL

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣ' (Συνέχεια)

Κατόπιν ὁ Λουλού εἶδε τὸν Τζούλην νὰ σκεπάζῃ ἐπιμελῶς τὴν τρύπαν μὲ τὰ σκιδρία ποῦ εἶχεν ἀφαιρέσῃ πρὶν. Μετ' ὀλίγον, ἀπὸ κάτω δὲν εἶναι τίποτε.

Ποῦ εἶνε ὁ Τζούλης;

Ἄφου ἐτελείωσε καὶ αὐτὴ ἡ ἐργασία, ὁ Λουλού ἐπερίμενον νὰ ἰδῇ τὸν φίλον του γὰ καταβαίνει. Ἄλλ' ἐπέρασαν δύο ὀλόκληροι ὄροι, χωρὶς νὰ φανῇ ὁ Τζούλης!

Τὶ ἔκαμνε λοιπὸν ἐκεῖ - πάνω; Ὁ Λουλού ἄρχισε νάνησυχῇ σοβαρῶς. «Μήπως τὸν εἶδαν, ἐσυλλογιζέτο, μήπως τὸν ἔπισσαν καὶ τὸν ἐκλείσαν σὲ καμμίαν φυλακῆ;...»

Δὲν ἐφοβεῖτο μόνον διὰ τὸν φίλον του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν του... Τὶ θὰ ἐγίνετο, ἂν ἀλήθευαν τὰ μαῦρά του προαισθήματα;... Ἀπὸ τὴν προθεσίαν, ποῦ εἶχε δώσει ὁ ν. Δίχ, δὲν ἔμεναν παρὰ τρεῖς μόνον ἡμέραι. Ἄν μετὰ τρεῖς ἡμέρας δὲν ἐφθάναν τὰ λύτρα, ὁ λιγσῆς θὰ τοῦ ἔκοβε ταῦτά καὶ ἔπειτα τὸ κεφάλι...

Ὅτε ὑπῆρχε καμμίαν ἐλπίδα νὰ καμφθῇ ὁ ἄγριος Κατακτητῆς. Ἀπὸ τὰς διηγήσεως τοῦ Σερ Ροδόλφου Ζουαῖν, ὁ μικρὸς ἤξευρεν ὅτι ὁ σκληρὸς ἐκείνος ἄνθρωπος δὲν

ἐχάριζεν εἰς τὰ θύματά του, πέραν τῆς πρώτης προθεσίμιας, οὔτε μίαν ἡμέραν, οὔτε μίαν ὥραν!

Διὰ νάπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς ὀδυνηρὰς αὐτὰς σκέψεις, ὁ μικρὸς ἐδοκίμασε διὰ τελευταίαν φοράν νὰ ἰδῇ ἑάν, ἀναβαίνων εἰς τὸ περιτείχισμα τῆς ταραχίας, ὅπως τὸν ἀνέβασε προηγουμένως ὁ Τζούλης, θὰ ἔμπορούσε νὰ διακρίνῃ τὸν φίλον του ἐπὶ τῆς στέγης.

Ἀλλὰ μόλις κατώρθωσε νὰ καθῆσθαι ἐκεῖ-ἐπάνω καί, κρατούμενος ἀπὸ ἓνα τῶν στύλων, νὰ σκύβῃ πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐξέβαλε κραυγὴν τρόμου καὶ φρίκης.

Ἰπὸ τὸ ὄγκρον φῆς τῆς αὐγῆς, εἶδε τὸν φίλον του καθήμενον καθ' ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς δοκοῦ, ἡ ὁποία προεξείχεν ὑπεράνω τῆς ἀβύσσου!

Ἄφου παρήλθεν ἡ πρώτη του κατάπληξις, ὁ Λουλού ἀντελήθη ὅτι ὁ ἀτρόμητος Τζούλης, ὁ ὁποῖος τῷ ἔστρεψε τὰ νῶτα, εἰργάζετο εἰς τὸ ἄκρον τῆς δοκοῦ ἡσυχώτατα, ἀπαθῆστατα, ὡς ἂν δὲν ἔχαινε ὑπὸ τοὺς

πόδας του τὸ φοβερὸν ἐκείνο κενόν... Ὁ Λουλού ἔκαμνε νὰ τὸν φωνάξῃ φοβηθεὶς ὅμως, μήπως ὁ φίλος του ἔκαμνε κανὲν ἀπότομον κίνημα ἐκπλήξεως καὶ ἔπιπτεν εἰς τὴν ἀβύσσον, συνεκρατήθη. Ἄλλως τε ὁ Τζούλης ἐτελείωσε μετ' ὀλίγον τὴν ἐργασίαν του καὶ σιγά - σιγά ἐπέστρεψε, συρόμενος ἐπὶ τῆς δοκοῦ, πρὸς τὴν στέγην.

Ὅλα ἔτοιμα!

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς εὐρίσκειτο εἰς τὴν ταραχίαν, πλησίον τοῦ Λουλού ὁ ὁποῖος, τρελλὸς ἀπὸ χαρὰν, ἐρίπτετο εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ λέγων:

Κατέβηκες ἐπιτέλους;... Ἄ, πόσο ἀργήσες!... Νάξεραι τί φόβος εἶχα ὅσο δὲν σ' ἔβλεπα νὰ ἐπιστρέψης!

Μικροῦλή μου, ἀπεκρίθη ὁ Τζούλης ἀποδίδων τὸν ἐναγκαλισμὸν τοῦ φίλου του ὅσο καὶ ἂν ἀργήσας, μπόρεῖς νὰ εἶσαι βέβαιος, ὅτι δὲν ἔχασα ἐκεῖ-πάνω τὸν καιρὸ μου.

Μὰ τί ἔκαμες;

Τὰ ἐτοίμασα ὅλα! Δὲν ἔχομε τώρα παρὰ νὰ τραβήξωμε τὴν ἀκρὴν αὐτοῦ τοῦ σχοινοῦ ποῦ βλέπεις, καὶ τὸ ἀλεξίπτωτο θὰ πάη μόνον του νὰ κρεμασθῇ ἀνοιχτὸ εἰς τὴν ἀκρὴν τοῦ πάτερου, ἐκεῖ ποῦ εἶνε ὁ μακρῶς. Τώρα τὸ μηχανήμα μας εἶνε ὄχι μόνον κρυμμένον ἀλλὰ καὶ ἔτοιμο νὰ δουλέψῃ, τὴν πρώτη στιγμῇ ποῦ θὰ μᾶς χρειασθῇ.

Ἐξοχα! ἐφώνησεν ὁ Λουλού.

Καὶ βέβαια ἐξοχα! ὑπέλαβεν ὁ σπουδαστῆς, ὑπερήφανος — καὶ μετὰ τὸ δίκη του — διὰ τὸ κατόρθωμά.

Ἡ βαρβατα θύρα ἠνοίχθη... (Σελ. 222, στ. 6)

"Επειτα, δείχνων την άκραν του σχοι- νίου, την οποίαν έκρυψεν όπισω από την θύραν του δωματίου του, προσέθεσε.

— Μ' αυτό το σπαγάμι, κατακτώ έγω τον Κατακτητή!

"Θά μου κόψετε λοιπόν τώρα ταυτία;..." (Σελ. 223, στ. α')

τόν δονόν, είσαι άποφασισμένος να τό σκά- σωμε από εκεί πάνω;

— Ούτε λόγος να γίνεται! απεκρίθη ό σπουδαστής άδιστάκτως. "Όλα είναι έτοιμα, σοϋ λέγω. Τό άλεξιπτώτω είναι δεμένο από τό πάτερο μ' ένα σπάγο, που θά σπάσθ, εύθως με τό βάρος μας. Από κάτω, έκαμα στο σχοινί μια θηλιά για να πιαστούμε. Καλλίτερα βέβαια θά ήτον να είχαμε ένα σκαριδάκι, για να μπορούμε μέσα. Άλλά ποϋ; "Άς είναι όμω:, ή θηλιά δεν είναι δική σου δουλειά. Έγώ θά πιαστώ.

— Άρη έγώ; — Έσϋ δεν έχεις να κάμης τίποτα. Θά σε κρατώ άγκαλιασμένο άπάνω μου με τό άλλο μου χέρι, που θά είναι έλεύθερο.

"Ο μικρός δεν απεκρίθη τίποτε. Η περιπέτεια αυτή, τώ φαινετο ακόμη πλέον επίφοδος και από τας άπειλάς του κ. Δίκ... "Επειτα όμως του άπανήλθεν ή έμπιστοσύνη, την οποίαν ανέκαθεν είχεν εις τόν φίλον του, και είπε:

— Καλά. Θά κάμω ό,τι μου πής.

Η άφελής αυτή άπάντησις συνεκίνησε τόν Τζούλην βαθέως. "Ηρχισε να συλλογίζεται: Δεν ήτο μεγάλη τρέλλα αυτή, εις την οποίαν παρέσυρε τόν υιόν του εκατομμυριούχου; Με όλην την πεποιθήσιν του, είχεν εις τούς ύπολογισμούς του, ήμπορούσε να είναι βέβαιος περί τής έπιτυχίας; "Ητο όσον έπρεπε μεγάλη ή επίφανεια του άλεξιπτώτου; Με τό τράδηγμα μόνον του σχοιního, τό μηχανήμα θά επήγαίνε μόνον του ως τό άκρον τής δοκού; Και τό ύφασμα ήτο αρκετά στερεόν δια να μη σχισθ ή κατά την πτώσιν;

Πόσα προβλήματα φοβερά, αγωνιώδη!.. Άλλά μία σκέψις τόν παρηγόρει και τόν καθησύχαζε:

"Δεν θά προστρέξωμεν εις τό άλεξιπτώτων παρά εν περιπτώσει έσχάτου κινδύνου. Και τότε... χαμένοι για χαμένοι!.."

Τά δύο παιδιά εισήλθον εις τό δωμάτιόν των, άλλα δεν είχαν πλέον διάθεσιν να κοιμηθούν. "Ο Τζούλης ήρχισε να σημειώνη αριθμούς εις τό τετραδίόν του και ό Λουλού να γράφη μίαν επιστολήν προς την μητέρα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

"Η επάνοδος του ληστοϋ.

Εις τας έξ τώ πρωί, ή βαρεϊά θύρα, ή οποία έκλειε τό δωμάτιον τών αιγυμάλωτων, ήνοιγήθη. "Ο Λουλού και ό Τζούλης δεν εσήκωσαν τά μάτια από την έργασίαν των, νομίζοντες ότι θά ήσαν, κατά τό σύνηθες, αί βιβάι ύπνέτριαι, φέρουσαι τό πρόγευμα. Διά τούτο έξεπλάγγησαν πολύ όταν μία φωνή μεταλλική, την οποίαν εγνωρίζαν πολύ καλά, έπληξε την άκοή των.

— Τί κάνατε, παιδιά; έλεγεν ή φωνή αυτή; έτσι δεν λέτε ούτε ένα καλημέρα στο φίλος σας Δίκ;.. Μπράβο, ωραία εύγένεια!

Τά παιδιά άνεπίδησαν έντρομος.

— Μπᾶ, έκαμε πρώτος ό Τζούλης έγυρισάτε;

— Έτσι φαίνεται! απεκρίθη φαιδρως ό Κατακτητής.

Και λαβών ένα καθίσμα, εγκαθιδρύθη ενώπιον τής μεσαιάς τραπέζης τής αίθουσής, ως άνθρωπος έρχόμενος δι' επίσκεψιν κάπως μακράν. Συγχρόνως με τόν Κατακτητήν εισήλθε και ό Μαρκίσιος, ό οποίος έστάθη έπισθεν του και εκύτταζε τά παιδιά με ύφος άλλόκοτον.

"Ο Τζούλης που τίποτε δεν του διέφευγε, παρετήρησε τά διάφορα αυτά τεκμήρια και έσυλλογίσθη:

"Κάτι τρέχει!.. Μοϋ φαίνεται ότι έτελείωσα με την ώρα την κατασκευήν του άλεξιπτώτου!.."

"Ως διά να επικυρώσθ τό προαίσθημα

του σπουδαστοϋ, ό κ. Δίκ, αφού άνυψεν ήσυχος ένα σιγαρέττο, έξηπλώθη εις τό καθίσμα του και ήρώτησε:

— Ξεύρατε, μικροί μου φίλοι, πόσες του μηνός έχομε σήμερα;

"Άκους εκεί που δεν τό ήξευραν τά κακόμοιρα!.. "Ο Τζούλης όμως, τολμηρός πάντοτε, δεν άφισε καιρόν εις τόν Λουλού να άπαντήσθ.

— Δεν θυμούμαστε! έκαμα με τό πλέον αυθαδές ύφος του, δεν μάς κάνετε τη χάρι να μάς πητε, ποίος άγιος εορτάζει σήμερα; Έμείς εδώ - μέσα έχάσαμε πιά τά πασάλαια.

"Ο Κατακτητής άντήλλαξε βλέμμα με τόν Μαρκίσιον και έπειτα απεκρίθη:

— Κύριε Τζούλη, παραδέχομαι ότι για σάς τό ζήτημα τής ήμερομηνίας δεν έχει καμμία σημασία. Άλλά όσο για τόν φίλος σας Λουλού, τό πράγμα άλλαζει. Όπως δήποτε, αφού έχετε τόσο κακή μνήμη, θά σάς υπενθυμίσω τας συμφωνίας που έχάμαμεν όταν ήλθατε εδώ.

— Ά, ναι, ναι, υπέλαβεν ό Τζούλης; τής θυμούμεθα πολύ καλά... Δέκα εκατομμύρια λύτρα... Έπήρατε τελοςπάντων τά λεπτά σας; (Και αυτό τό σάς τό έτόνισε πολύ.) "Άλλως τε, τί θέλετε να ξερωμε μεϊς, κλεισμένοι ετούς τέσσαρας τοίχους του Κασμπά;

— Λοιπόν, είπεν ό αρχιληστής; σάς πληροφορώ ότι σήμερα είναι 27 Άπριλίου.

— Καλά, απεκρίθη ζωηρά ό Τζούλης; περιμένετε ως τής 30. Τά γραμμάτια δεν παρουσιάζονται πρό τής λήξεως.

— Δημονεύετε όμως, υπέλαβεν ό Κατακτητής, ότι υπάσχει και μία λήξις... προκαταρκτική, προσωρινή... και αυτή είναι σήμερα!

— Ναι, άνέκραξεν ό Λουλού με τρέμουσαν φωνήν; τ' αυτία...

— Άκριβώς! απεκρίθη ό κ. Δίκ. Το παιδί έχει καλλίτερην μνήμην από σένα, Τζούλη. Ένθυμηταί ότι τρεις ήμέρας πρό του τέλους του μηνός, εάν δεν ελάμβανα άπάντησιν από τόν κ. Ρισανέλ; θά ήμουν ύποχρεωμένος δια να τού υπενθυμίσω τό χρέος του και να τού δείξω ότι δεν έχει να κάμθ με κανένα κοινόν έκβιαστήν, να τού στείλω, με μεγάλην μου λύπην και με ειδικόν ταχυδρόμον, τ' αυτία του υίου του.

"Ο ιατρός άδειαζεν επάνω εις τό τραπέζι ένα σάκχον..."

Μαθηματα δια Προσκόπου

ΚΥΡΙΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΟΣ

ΚΑΙΡΟΙ ΚΑΙ ΑΝΕΜΟΙ

"Όταν τις είναι τοποθετημένος επάνω εις τόπον ύψηλόν ή μάλλον εν τώ μέσω τής θαλάσσης και παρατηρεί όλόγυρά του, ή όρασις φαίνεται ότι περιορίζεται από ένα άπειρον κύκλον εις τόν όποιον ή γη και ό ούρανός φαίνεται ότι συγχέονται: ό κύκλος αυτός ονομάζεται ορατός ορίζων του τόπου.

Κύρια σημεϊα ονομάζουν, τέσσαρα σημεϊα τά όποια λαμβάνονται όλόγυρα από τόν κύκλον τούτον και χρησιμεύουν δια να δείξουν την τοποθεσίαν τών τόπων: τά σημεϊα αυτά ή μάλλον αί γραμμαι αί όποια τέμνουν τόν κύκλον του ορίζοντος εις τέσσαρα ίσα μέρη, τά ονομάζουν:

Βορράν, "Αρκτον ή Τραμουντάνα και τό σημεϊώνουν με τό γράμμα Β.

Νότον (Μεσημβριάν, "Οστρια). — Ν. Ανατολήν (Άπρηλιώτην, Λεβάντε). — Δ. Δύσιν (Ζέφυρον, Πονέντε). — Δ.

Σύρουν προσέτι τέσσαρας διαμέσους γραμμαις αί όποια μοιράζουν εις δύο ίσα μέρη τας τέσσαρας ορθάς γωνίας και τότε έχομεν τά κάτωθι σημεϊα και καιρούς.

Τό Βορειοδυτικόν Β. Δ. Σκίρων ή Μαϊστρος; τό Βορειοανατολικόν Β. Α. Μέσης ή Γκρέκος; τό Νοτιοανατολικόν Ν. Α. Εύρος ή Σιρόκος; τό Νοτιοδυτικόν Ν. Δ. Λύψ ή Γαρμπής.

Διά να έχωμεν δε τέλειον Άνεμογνώμονα, την εικόνα δηλαδή και τών μικροτέρων υποδιαίρέσεων τών σημεϊών και άνέμων, σύρουμεν ακόμη όκτώ γραμμαις τέμνοντες τας άνω γωνίας εις τέσσαρα ίσα μέρη και τότε θά έχωμεν τά έξης σημεϊα και καιρούς:

1ον

Τό Βορειοβορειοδυτικόν Β.Β.Δ. (Σκιρονοβορράν ή Μαϊστροτραμουντάνα)

Τό Νοτιονοτιοανατολικόν Ν.Ν.Α. (Εύρογοτον ή "Οστριασιρόκον)

Τό Ανατολοβορειοανατολικόν Α. Β. Α. (Μεσαπηλιώτην ή Γκρεκολεβάντε)

Τό Δυτικονοτιοδυτικόν Δ.Ν.Δ. (Λιθοξέφυρον ή Πονεντογαρμπήν)

2ον

Τό Δυτικοβορειοδυτικόν Δ.Β.Δ. (Σκιρονοξέφυρον ή Πονεντομαϊστρον)

Τό Ανατολικονοτιοανατολικόν Α.Ν.Α. (Βύραπηλιώτην ή Σιροκολεβάντεν)

Τό Βορειοβορειοανατολικόν Β.Β.Α. (Μεσοβορράν ή Γκρεκοτραμουντάνα)

Τό Νοτιονοτιοδυτικόν Ν.Ν.Δ. (Λιθογότον ή "Οστριαγαρμπήν)

Διά να εύρωμεν τά κύρια σημεϊα, είναι πολύ εύκολον. Τό πρωί εάν γυρίσωμεν πρός τόν ήλιον ό όποιος ανατέλλει, έχομεν

την Δύσιν έξοπίσω μας, τόν Βορράν άριστερά, τόν Νότον δεξιά. Την νύκτα εάν ό ούρανός είναι καθαρός εύρίσκομεν τόν πολικόν άστέρα, ό όποιος εύρίσκεται εις τόν άστερισμόν τής Μικράς "Αρκτου; τότε έχομεν τόν Νότον όπισω μας, την Άνατολήν δεξιά, την Δύσιν άριστερά. Τέλος ειμπορούμεν ακόμη να εύρωμεν τας διευθύνσεις αυτάς με την βοήθειαν τής πυξίδος, και με άλλα μέσα, τά όποια θέλουν δημοσιευθ ή ειδικήν περί πυξίδος και προσανατολισμού μελέτην.

ΓΡΑΜΜΑΙ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΙ

"Η γη γυρίζει όλόγυρά της από δυσμίων πρός ανατολάς εις 24 ώρας. Η εύθεία φανταστική γραμμή, ή οποία περνά από τό κέντρον της και όλόγυρα από την όποιαν κάμει τον γύρον αυτόν, λέγεται άξων τής γης. Τό μήκος του άξωνος τής γης είναι 1273 μιλίόμετρα, τά δύο άκρα λέγονται πόλοι: ό εις λέγεται πόλος άρκτικός ή βόρειος, ό άλλος πόλος άνταρκτικός ή νότιος.

"Ισημερινός ονομάζεται εις μέγας φανταστικός κύκλος ό όποιος διαορεί την γην εις ίσην απόστασιν από τούς πόλους, και εις δύο ίσα μέρη, τό Βόρειον ήμισφαίριον και τό Νότιον ήμισφαίριον. "Ο "Ισημερινός διαορείται εις 360 μίρας. "Η Μοίρα υποδιαίρεϊται εις 60 πρώτα λεπτά και έκαστον πρώτον λεπτόν εις 60 δεύτερα λεπτά. Η Μοίρα σημεϊώνεται τοιούτοτρόπως: τό λεπτόν και τέλος τό δεύτερον."

"Ονομάζουν μεσημβρινούς τούς μεγάλους κύκλους οι όποιοι περνούν από τούς δύο πόλους τής γης. Τό πλάτος ενός τόπου είναι ή απόστασις του τόπου τούτου από τόν "Ισημερινόν και λογαριάζεται εις μίρας επάνω εις τόν μεσημβρινόν, ό όποιος περνά από τούτον τόν τόπον. Λέγομεν δε βόρειον πλάτος και νότιον πλάτος, αναλόγως του βορείου ή νοτίου ήμισφαιρίου όπου εύρίσκονται τά πλάτη ταυτα.

Τό μήκος ενός τόπου είναι τό τόσον τό όποιον περιλαμβάνεται επάνω εις τόν ίσημερινόν μεταξύ του μεσημβρινού του τόπου και ενός μεσημβρινού ώρισμένου, ό όποιος δια τούς Γάλλους άστρονόμους είναι ό μεσημβρινός τών Παρισίων, δια τούς Άγγλους δε άστρονόμους ό μεσημβρινός του άστεροσκοπειου τής Γρεενβίχ πλησίον του Λονδίνου, τό όποιον απέχει 2° 20' 15' Δυτικού μήκους τών Παρισίων.

Οί τροπικοί, είναι δύο μικροί κύκλοι παράλληλοι εις τόν ίσημερινόν έξ ών ό του βορείου ήμισφαιρίου λέγεται τροπικός του Καρκίνου, ό του Νοτίου δε τροπικός του Αϊγόκεριω και οι δύο είναι 20° 28' πλάτους. Τό όνομα τροπικός σημαίνει κύκλος τροπής, επάνωδου, επιστροφής, διότι εις την φαινόμενην του κίνησιν, ό ήλιος πηγαίνει από τόν ένα εις τόν άλλον χωρίς να προχωρή περισσότερον.

("Επειτα συνέχεια)

Πολικοί κύκλοι, λέγονται δύο μικροί παράλληλοι κύκλοι εις τον ισημερινόν απέχοντες από τον πόλον 23° 28' και ονομάζονται, ο εις άρκτικόν η βόρειος πολικός κύκλος, ο άλλος άνταρκτικός η Νότιος πολικός κύκλος.

Εκλειπτική λέγεται ο κύκλος τον οποίον η γη διατρέχει όλόγυρα από τον ήλιον. Είς την φαινόμενη κίνησιν του ήλιου, η εκλειπτική είνε ο κύκλος τον οποίον το άστρον τουτο φαίνεται ότι διαγράφει εις έν έτος περίξ της γης από Δ προς Α.

Ζωδιακόν ονομάζουν μίαν ζώνην η οποία λαμβάνεται εις τον ουρανόν και την όποιαν η εκλειπτική χωρίζει εις δύο ίσα μέρη από 7-8 μοιρών το καθέν. Ο Ζωδιακός περιλαμβάνει δώδεκα άστρισμούς κυρίους, απέχοντας μεταξύ των σχεδόν το αυτό και τους όποιους ονομάζουν σημεία. Ο ήλιος φαίνεται ότι διατρέχει διαδοχικώς τα σημεία ταύτα. Περί αυτών θα όμιλήσωμεν άλλοτε.

M. A.

[Από το προσκοπιών περιοδικόν «Έσο έτοιμος» της 'Αλεξανδρείας].

“ΡΟΖΕΝΒΑΪΝ”

Τό άκρικότερον κρασί

Τό άκρικότερον κρασί του κόσμου είνε τό λεγόμενον **Ροζενβαίν**, τό όποιον γερμανιστί σημαίνει «κρασί του ρόδου». Είνε φυλαγμένον εις τό υπόγειον του Δημαρχείου της Βρέμης, εις την Γερμανίαν και όφείλει τόνομά του εις ένα ρόδον σκαλισμένον εις την μετώπην αυτού του υπογείου.

Τό πολύτιμον ποτόν εύρίσκειται εκεί από διακοσίων πενήντα έτών, αποθηκείθη δε όταν τό κτίριον ήτο ακόμη μοναστήρι. Αί συνεχόμενα άποθήκαι, αί όποιαί έφερον και διατηρούν ακόμη τά όνόματα των Δώδεκα Αποστόλων, περιείχον επίσης θαυμάσια κρασιά. Έφ' όσον έπειναν μίαν μπουτίλλιαν κρασί του ρόδου, την αντίκαθιστων με άλλην από τά κρασιά αυτά, ούτως ώστε τό σημερινόν κρασί Ροζενβαίν έχει έξαντλήση όλας εκείνας τάς αποθήκας, διά τό όποιον η τιμή του άνέρχεται σήμερα, μαζί με διάφορα άλλα έξοδα, εις εκατομμύρια!

Κάθε πολίτης της Βρέμης, όταν φιλοξενή ένα διάσημον άνδρα της Ευρώπης, έχει τό δικαίωμα να παίρνη μίαν μπουτίλλιαν. Η πόλις έστειλε κατ' έτος μίαν μπουτίλλιαν εις τον μέγαν ποιητήν Γκαίτε, την ήμέραν των γενεθλιών του.

Αί επισκέψεις των Βασιλέων δίδουν άφορμήν εις μεγάλην σπατάλην Ροζενβαίν. Είς τοιαύτας τωόντι περιστάσεις, βγάλλουν από την αποθήκην και τρεις μπουτίλλιας μαζί!

ΕΡΒΕΛΙΝ ΚΑΤΑ ΠΛΟΚ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ (Συνέχεια) (Vide σελ. 216)

—Μά πού είμαι λοιπόν; ρώτησε ο κακούργος.

—Στήν αστυνομία, χοντρέ μου! “Υστερ’ από πέντε λεπτά, τό Ρόπαλο ήτον κλεισμένο στο κρατητήριον.

Είς τάς έπτά, ο κύριος Κράμπ, διευθυντής της Δημοσίας Ασφαλείας, έφθασε κ' έδέχθη στο γραφεϊό του τον Έρβελίν και τον Δυβάλ.

—Έλάτε, παιδιά μου, τους είπε θέλω να τά μάθω όλα.

—Τό σχεδίο μας ήτον άπλούστατο, άρχηγέ, απεκρίθη ο Έρβελίν. Θ' άφίναμε, ο Δυβάλ κ' εγώ, τους κακούργους να κλέ

«Και από εκεί μπλούμ! στον Σηκουάνα!...» (Σελ. 216, στ. γ')

ψουν τη λειψανοθήκη και έπειτα θα τους αναγκάζαμε να έλθουν μόνοι τους και να την άφίσουν εδώ. Δυστυχώς ο Πλόκ μου τώσκασε. Έχουμε όμως στα χέρια μας τη λειψανοθήκη και τό Ρόπαλο. Δεν μπορείτε να πείτε, ότι έχάσαμε όλωσδιόλου τον καιρόν μας.

—Τι λέτε; λαμπρά! Και πως τά καταφέρατε;

—Ίδού, Ο Λαίλαφ είχε μείνη κοντά στο αυτοκίνητό του κ' έπαρκαμόνευε. Ο Πλόκ και τό Ρόπαλο μπήκαν στην Έκκλησία για να κλέψουν. Ο Δυβάλ κ' εγώ ώρμήσαμε κατ' έπάνω στο Λαίλαπα, κ' ένώ ο Δυβάλ τον έμισόνηγε με μιά θηλιά που είχαμε έτοιμη από πριν, έγω του έβγαλα στο στόμα μιά καλή κομπρέσσα από βαμβάκι βρεγμένο με γλωροφόρμιο. Δεν μπόρεσε να πη ούτε κίχ, και άμα άποκοιμήθηκε, του βγάλαμε τό σχοινί από τό λαιμό. Άμέ-

σως τον έγδύσαμε και τά ρούχά του τά έφόρεσε ο Δυβάλ. Έπειτα τον έκρύψαμε εκεί εις ένα μέγος και τη θέσει του την πήρε ο Δυβάλ.

«Ήμουν πιά βέβαιος, ότι τό ταξείδι με τό αυτοκίνητο θα έπήγαive καλά, γιατί ήξευρα ότι ο Δυβάλ είνε ο πρώτος σωφέρ του Παρισίου. Έν τούτοις για να μη ύποπτευθαύν τίποτε ο Πλόκ και τό Ρόπαλο, στάθηκα να με δέσουν και να με χώσουν εις τό αυτοκίνητο μαζί με τη λειψανοθήκη. Οι δύο κακούργοι έκάθησαν ο ένας δεξιά μου και ο άλλος άριστερά. Έτσι είχα την έλπίδα να μάθω εκεί μέσα και τίποτε άλλο, χρήσιμο διά τό μέλλον.

—Μά δυστυχισμένε, άνέκραξεν ο κ. Κράμπ, μπορούσαν να σάς σκοτώσουν!

—Α, όσο γι' αυτό ήμουν ήσυχος, απεκρίθη ο Έρβελίν. Μήπως δεν είχα κοντά μου τον Δυβάλ με τά πιστόλια γεμάτα; Έπειτα ήξευρα, ότι ο Πλόκ θα έπροτιμούσε να με κρατήσει ζώντανό, για να λάθρην εύχαρίστησιν να με σκοτώση αργότερα.

—Παιδιά μου, είπεν ο Διευθυντής της Δημοσίας Ασφαλείας, έκάματε ένα κατόρθωμα πρώτης τάξεως. Σας συγχαίρω. Και ο κ. Λαρόξ ο ίδιος θα σας συγχαρή κατόπιν. Είσατε δύο αστυνομικοί άπαράμιλλοι. Είσατε την πολύτιμη λειψανοθήκη και συγχρόνως έπιάσατε ένα επικίνδυνον κακούργο.

—Ναι, απεκρίθη ο Έρβελίν, ζώνων τό χυτί του. Ο Πλόκ όμως μου έφυγε και πρέπει να ξαναρχίσουμε πάλι τά ίδια.

9. Ο Έρβελίν κυνηγά ένα σκύλον

Η συμμορία Πλόκ, με όλην την επαγρύπνησιν της Αστυνομίας, έγείνε σε λίγο μεγάλη και φοβερή. Οι χειρότεροι κακούργοι του Παρισίου άνήκον σ' αυτή και ήσαν τόσο πολλοί, ώστε η αστυνομία ούτε κατά προσέγγισιν δεν ήμπορούσε να εύρη τον αριθμόν εκείνων που εϊργάζοντο υπό τάς διαταγάς και διά λογαριασμόν του Πλόκ. Ένα μόνον ήξευρε: ότι άρχηγός της συμμορίας ήτο ο Πλόκ. Και τουτο όχι από τον ιδιαίτερον τρόπον, από τό σύστημα της εργασίας. Διότι ο Πλόκ δεν είχε ώρισμένον σύστημα. Κι' αυτό άκριβώς έμαρτυρούσε την ικανότητά του και αποτελεσματική δύναμίν του.

Όσες φορές έγίνοντο άλλεπάλληλα λαποδυτικά κρούσματα εις διαφόρους συνοικίας του Παρισίου, όλα με τό ίδιον σύστημα, η αστυνομία έμάθηγε πλέον τό σύστημα αυτό και αναλόγως έπαιρνε τά μέτρα της και έστηνε τάς παγίδας της εναντίον των κακούργων. Άλλά τό χαρακτηριστικόν, τό ιδιαίτερον γνώρισμα του Πλόκ ήτο, ότι δεν ένεργούσε ποτέ δύο φορές κατά συνέχειαν με τον ίδιον τρόπο.

—Όσες φορές έγίνοντο άλλεπάλληλα λαποδυτικά κρούσματα εις διαφόρους συνοικίας του Παρισίου, όλα με τό ίδιον σύστημα, η αστυνομία έμάθηγε πλέον τό σύστημα αυτό και αναλόγως έπαιρνε τά μέτρα της και έστηνε τάς παγίδας της εναντίον των κακούργων. Άλλά τό χαρακτηριστικόν, τό ιδιαίτερον γνώρισμα του Πλόκ ήτο, ότι δεν ένεργούσε ποτέ δύο φορές κατά συνέχειαν με τον ίδιον τρόπο. (“Επειτα συνέχεια)

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ

Αγαπητοί μου,

ΠΟ τους πρώτους Προσκοπούς, τους ύπείους έστρατολόγησεν εις τάς Αθήνας, πρό τεσσάρων έτών, ο ίδρυτής του Σώματος κ. Παπατίης, ήτο και ο μικρός τότε Δώρος Μιχαηλίδης, υιός του διευθυντοΰ των «Παναθηναίων». Ένθουσιώδης άπόστολος της ιδέας, δεν έπαυε να την διαδίδη, όμιλών θαρραλέως, και με όλην την χαριτωμένη άφέλειαν της ηλικίας του, εις μεγάλους και μικρούς. Μίαν ήμέραν, ένθουσομαι, τον ήρώτησα:

—Και πόσο είσθε τώρα οι Πρόσκοποι; —Ολίγοι ακόμη, μου απεκρίθη ο Δώρος: μόλις καμμιά τριανταριά! αλλά θα γίνουμε πολλοί, πολλοί, πολλοί...

Ίδού μία προφητεία που αλήθευσε γρήγορα. Σήμερα οι Έλληνες Πρόσκοποι είνε «πολλοί, πολλοί, πολλοί...». Αριθμούνται, όχι πλέον κατά εκατοντάδας, αλλά κατά χιλιάδας. Και δεν είνε μόνον εις τάς Αθήνας, αλλά και εις πλείστας άλλας πόλεις της Ελλάδος και του έξω Έλληνισμού. Είς την Αλεξανδρείαν μά-

λιστα ιδρύθη τώρα και περιοδικόν ειδικόν, αποκλειστικώς διά Προσκοπούς. Έχει ως τίτλον τό πολυσήμαντον παράγγελλμα «Έσο Έτοιμος». Και από αυτό η Διάπλασις έπήρθε σήμερα και δημοσιεύει τό περί των σημείων του όρίζοντος και των κύκλων της σφαίρας ωραίων μάθημα. Ολονέν προάγεται μεταξύ των Έλληνοπαίδων η ιδέα του Προσκοπισμού. Και είνε μιά ιδέα που της αξίζει να προαχθή τόσο, ώστε να μη μείνη Έλληνοπαίς που να μη φορέση την κομψήν, χαρίεσσαν και άνετον στολήν του Προσκοπού.

Τό Σώμα των Προσκοπιών δεν είνε ούτε καθαρώς αθλητικόν, ούτε καθαρώς στρατιωτικόν. Μετέχει όμως και των δύο. Κάμνει τά παιδιά και αθλητάς και στρατιώτας και τά γυμνάζει από ένωρίς να ύπηρετούν με όλας των τάς δυνάμεις, σωματικάς και διανοητικάς, την Πατρίδα και κοινωνίαν. Αν θέλετε μάλιστα, τό Σχολείον των Προσκοπιών — ένα Σχολείον που άπλώνεται κυρίως εις τό υγιεινόν ύπαιθρον —, είνε τό προκαταρκτικόν Σχολείον του Στρατιώτος. Ένας καλός Πρόσκοπος, διά να γείνη κατόπιν Στρατιώτης — και ένας Στρατιώτης τέλειος, ιδανικός, — δεν θα του χρειασθούν παρά όλίγα ήμέραι γυμνασίων. Διότι είνε ήδη γυμνασμένος και ξέρει όλα όσα χρειάζονται εις τον Στρατιώτην. Έχει προπάντων τό αίσθημα της έν όνόματι της Πατρίδος και της κοινωνικής αλληλεγγύης Πειθαρχίας. Είνε

συνειθισμένος να ύπακούη εις τους άνωτέρους του, να όδηγή τους κατωτέρους του, να τηρή τον ωραϊόν “Ορκον που έδωσε και ν' ακολουθή την Σημαϊαν που συμβολίζει τό Ίδανικόν του.

Α, θαυμάσιον Σχολείον, αυτό των Προσκοπιών! Κάμνει τά παιδιά καλούς Στρατιώτας, διότι τά κάμνει πρώτα-πρώτα καλούς Άνθρώπους. Τα διδάσκει χίλια δυό χρήσιμα, πρακτικά, ωραία, και τά έξασκει εις την άνδροσπετή ζωήν των κινδύνων και των περιπετειών. Τα κάμνει δραμαίς, άλλτας, όρεβιάτας, ποδηλάτας, σκηνοπηγούς, γεφυροποιούς, σκαπανείς, πυροσβέστας, ιατρούς, νοσοκόμους, μαγειρούς, τηλεγραφητάς, τηλεφωνητάς, σηματογράφους, ότι θέλετε. Από τό να σβύσουν μίαν πυρκαϊάν, έως να δέσουν μίαν πληγήν, τους τά μαθάνει όλα. Οι μικροί Πρόσκοποι άνυπτύσσονται ούτως εις χρήσιμους ανθρώπους, γνωρίζοντας να παρέχουν κάθε βοήθειαν, κάθε ύπηρεσίαν, — και ανθρώπους με ψυχικόν σθένος, με χαρακτήρα, με πεποίθησιν εις τον έαυτόν των και με άγάπην προς τους άλλους. Ίδού άνθρωποι που θα ξεύρουν μίαν ήμέραν τό καθήκον των και θα είνε ικανοί να τό κάμουν. Τι θαυμάσιοι στρατιώται που θα γίνονται! Ο Έλληνικός στρατός του μέλλοντος, χάρις εις τον προσκοπισμόν, θα είνε ο πρώτος του κόσμου. Και δεν θα έχη ούτε ένα... κουραμπιέν.

Σας άσπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Κάβουρας - Άνθρωπος

Έως τώρα ήξεύραμε ανθρώπους όμοιούς ογτας με κάβουραν. Ίδού λοιπόν κ' ένας κάβουρας όμοιος με άνθρωπον. Εύρέθη εσγάτως εις μίαν άκτήν της Γαλλίας. Και ως βλέπετε εις την άπέναντι εικόνα, τά ποιήματα του όστράκου του παριστάνουν καθαρώτατα έν ανθρώπινον πρόσωπον, με μάτια και στόμα.

Έβδομαδιατοί Διαγωνισμοί

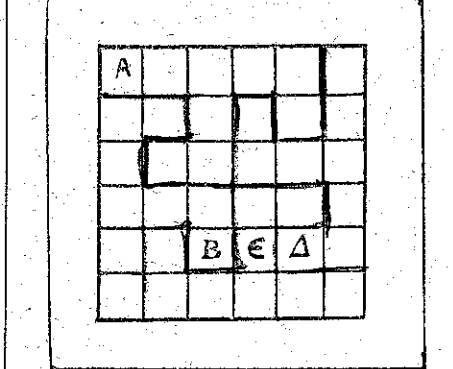
α') Διά τους Γαλλομαθεΰς

Έστέλη υπό του Νικηφόρου Στόλου άme pure conservons notre tousjours.

Να συναρμολογηθούν αί λέξεις αύται ώστε ν' αποτελεσθή έν γινωμικόν.

β') Πρόβλημα

Ίδού έν τετράγωνον διγρημένον εις 36 τετραγωνίδια, εις τέσσαρα των όποίων είνε σημειωμένα τά γράμματα Α, Β, Ε, Δ. Ζητείται να διαιρεθί εις τέσσαρα ίσα

μέρη, καθέ, των όποίων νάποτεληται από 9 τετραγωνίδια, και να περιέχη από έν γράμμα.

γ') Αριθμητικόν Παίγνιον

Έστέλη υπό του Νικητοΰ του Μπιζανίου Πως δυνάμεθα να γράψωμεν τον αριθμόν 100 μεταχειριζόμενοι τετράκις τον 9;

δ') Παίγνιον

Έστέλη υπό της Ελευθερωθείσης Ησαϊούς

ΣΑ	ΡΙ	ΠΕ	ΓΗ
ΠΟ	ΛΙΣ	ΘΗ	ΛΙΣ
ΝΑΙ	ΠΑ	ΤΡΟΥ	ΧΑ
Α	ΒΩΝ	ΟΙ	ΣΙ

Να συναρμολογηθούν αί συλλαβαί αύται, ώστε ν' αποτελεσθούν τά όνόματα πέντε ευρωπαϊκών πρωτευουσών.

Αίλωσις: Αί λύσεις—όσωνδήποτε ζητημάτων του αυτού φυλλαδίου,—συναδεφόνται υπό ενός μόνον δ καλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις του 26ου φύλλου

α.) Η όμβροελλα σχηματίζεται καθάρωτατα εις τό διάστημα μεταξύ του άνθρώπου που την έχασε και του άστυφλάκος με τό αδιάδρομον. — β.) Qui vivra, verra. — γ.) Γαλήνη, Κύμα, Φάων, Νικητής, Ίδλη.

Σελίς Συνεργασίας Συνδρομητών

ΑΝΑΤΟΛΗ

Ακόμα τὰ βουνά εἶνε δλομίαιρα
Στὶ δένδρα, ποὺ κ' αὐτὰ δὲν ξεχωρίζουν,
Θαρρῶ πῶς τὰ πουλάκια κάτι νοιώσανε
Καὶ μόνα τοὺς μιλοῦν καὶ φτερουγίζουν.

Νομίζεις πῶς ἔχουσιν τὰ τριαντάφυλλα
Γὸ χρῶμα τοὺς ἐπὶ οὐρανοῦ τὴν ἄκρη
Εἶν' ἡ ὥρα ποὺ τὰ σκότη δλα χάνονται,
Εἶν' ἡ ὥρα ποὺ στεγνώνουνε τὰ δάκρυα...

Λαμπρά στιγμή ποὺ μόλις ἐξυπνήσουνε
Κρυμμένα τὸ πουλάκια τραγουδοῦνε!
'Αχ, δλα μὲ χαρὰ καὶ μὲ συγκίνησι
Ἰὸ ἄστρο τῆς ἡμέρας καρτεροῦνε

Κι' ὁ πρωινόσ διαβάτης ποὺ ξεκίνησε
Στὸ δρόμο σταματᾷ χωρὶς νὰ θέλῃ
Γὴν ὥρα αὐτὴ ποὺ δλα ζωντανεοῦνε
Καὶ ὁ χρυσοὺς ὁ ἥλιος ἀνατέλλει!

Κῶμα

ΜΙΑ ΛΥΠΗ

Τὴν ὥρα ποὺ ὁ ἥλιος ἔγευρε στὴ δύση,
καὶ περιπατοῦσα ἀμέριμνη μὲς ᾽στὰ χορ-
τάκια, εἶδα μπροστά μου σὰ νὰ φύτρωνε
ἀπὸ τὴ γῆ, μιὰ κόρη μὲ μιὰ ἀγκαλιὰ
λουλούδια. Μοῦ φάνηκε σὰν ἕνα πλάσμα
ποὺ δὲν ἦταν ἀπ' τὸν κόσμον. Ἦταν εὐ-
μορφὴ καὶ ἡ εὐμορφὰ περιγραφῆς δὲν
ἔχει. Τὴν πλησίασα καὶ μὲ σεβασμὸ—ποὺ
ἡ στάση τῆς μοῦ εἶχε ἐμπνεύσει—τὴ ρώ-
τησα ποῦ εἶναι. Γύρισε μ' εἶδε, χαμο-
γέλασε, μ' ἔκανε ἕνα νεῦμα μὲ τὸ χέρι
κ' ἔφυγε.

Τὴν ἴδια βραδυὰ εἶδα στ' ὄνειρό μου,
πῶς μὲς ᾽σὲ μιὰ παιδιὰ ἀκουσα φωνῆς
καὶ εἶδα παιδιὰ νὰ τρέχουν καὶ νὰ γελοῦν.

—Παιδιά, ποὺ τρέχετε; τὰ φώναξα.
Μ' ἕνα στόμα ὅλα μοῦ ἀποκρίθηκαν:
«Ὁ Ἄνοιξη!» καὶ φάνηκε ἀπὸ μακριὰ ἡ
κόρη ποὺ εἶχα δεῖ τὴν ἴδια μέρα.

Εὐπνήσα, ἡ ὅλη ἡμέρα μοῦ πῆγαινε
μηχανικά, ὡς τὴν ὥρα τῆς δύσης ποὺ
ξαναπήγα στὸν ἀγρό. Τὴν ἴδια ὥρα ξα-
ναῆθε πάλι. Μόλις τὴν εἶδα ἔπεσα στὰ
γόνατα καὶ τῆς φώναξα.

—Πῆς μου ποῦ εἶσαι; κ' ἐκείνη μὲ
φωνῆ γλυκειά μοῦ ἀποκρίθηκε «Ὁ Ἄνοι-
ξη!» Ἀπὸ τότε γείναμε φίλες. Πρῶτ' κ'
ἀπόγεμα τρέχαμε στοὺς ἀγρούς, στεφα-
νομένες πάντα μὲ λουλούδια.

Πέρασε καιρὸς πολὺς κ' ἔνα ἀπόγεμα
εἶδα νάρχεται σκυφτὴ καὶ λυπημένη.
Ἔτρεξα καὶ τὴ ρώτησα. Μ' ἔβλεπε καὶ
δὲν μ' ἀπαντοῦσε. Εἶχε μιὰ ἀγκαλιὰ λου-
λούδια, καὶ ἔριξε ὅλα, κ' ὅταν ἔμεινε
μὲ ἄδεια χέρια, γύρισε, μ' εἶδε μιὰ φορὰ
ἀκόμα, δυὸ δάκρυα κυλλοῦσαν ἀπ' τὰ μά-
τια τῆς κ' ἔχασθη.

Τὴν ἴδια βραδυὰ στ' ὄνειρό μου, φά-
νηκαν τὰ ἴδια τὰ παιδιά, ἡ ἴδια ἡ πε-
διαδα, κ' ἡ λυπημένη κόρη πάλι.

— Παιδιά, τί τρέχει; ρώτησα κ'
ἐκείνα μὲ χαρὰ μοῦ φώναξαν:
—Τὸ καλοκαίρι καὶ μοῦ ἔδειξαν τὸ
νέο ποὺ ἤρουνταν. Γύρισα κ' εἶδα τὴν
ἀνοῆξ καὶ ξαναρῶτησα τὰ παιδιά:
—Κι' ἡ ἀνοιξη, παιδιά:
—Ὄψι! τόσο καιρὸ τὴν εἶχαμε ἐκείνη!

—Τὸ καλοκαίρι καὶ μοῦ ἔδειξαν τὸ
νέο ποὺ ἤρουνταν. Γύρισα κ' εἶδα τὴν
ἀνοῆξ καὶ ξαναρῶτησα τὰ παιδιά:
—Κι' ἡ ἀνοιξη, παιδιά:
—Ὄψι! τόσο καιρὸ τὴν εἶχαμε ἐκείνη!

—Κι' ἡ ἀνοιξη, παιδιά:
—Ὄψι! τόσο καιρὸ τὴν εἶχαμε ἐκείνη!

—Ὄψι! τόσο καιρὸ τὴν εἶχαμε ἐκείνη!

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΥ

Φτωχὸ παιδάκι κ' ὄρφανὸ
ἐπὶ τὸ κρεβάτακι τοῦ κοιμάται,
καὶ ἐπὶ τὸ χεῖλάκι τοῦ τ' ἀγνὸ
γλυκὸ χαμόγελο πλανᾷται

Καὶ μιὰ χαρὰ θαρρεῖ πῶς μένει
ἐπὶ τὸ προσωπάκι τοῦ ζωγραφισμένη

Χαρὰ κ' ὄρφανία... τί ντροπή,
ὅποιος τὸ βλέπει θε νὰ λήη...
μὰ λυπηθῆτε, σιωπῆ,
μὴ τὸ ξυπνήσετε καὶ κλαίει.

Καὶ μιὰ χαρὰ θαρρεῖ πῶς μένει
ἐπὶ τὸ προσωπάκι τοῦ ζωγραφισμένη

Καὶ μιὰ χαρὰ θαρρεῖ πῶς μένει
ἐπὶ τὸ προσωπάκι τοῦ ζωγραφισμένη

Καὶ μιὰ χαρὰ θαρρεῖ πῶς μένει
ἐπὶ τὸ προσωπάκι τοῦ ζωγραφισμένη

Καὶ μιὰ χαρὰ θαρρεῖ πῶς μένει
ἐπὶ τὸ προσωπάκι τοῦ ζωγραφισμένη

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ ΤΟΥ ΝΕΙΛΟΥ

Δὲν πρόκειται γιὰ ἐκεῖνα τοῦ παλαιοῦ
καιροῦ.

Εἶνε γ' αὐτὰ ποὺ γνωρίζουν τὸν Βασι-
λεῖα τῶν ἀπὸ τὸ χαρτί, τοὺς στρατιώτας
τῶν τὸ ἴδιο, τὰ εὐμορφα βουνά καὶ τοὺς
φουσταναλλάδες μόνον ἀπὸ τῆς ζωγραφί-
ας καὶ ποὺ εἶνε κάθε μνημεῖον ἱστορικοῦ καὶ
ἔνδοξο σταματοῦν μὲ ἕνα:
—'Αχ καὶ νὰ τὸ βλέπαμε!

Κατοικοῦν εἰς δύο ἀντικριστὰ χωριά:
ὁ Νεῖλος τὰ χωρίζει αὐτοῖς ὁ ἴδιος ὁ φυ-
σικός, ὁ μέγας ὁ γλυκὺς Νεῖλος ποὺ ἔρχεται
ἀποσταμένος ἀπὸ τὸν μακρὸν τοῦ δρόμον
καὶ ἀπλωτὰ ἀπλωτὰ πᾶσι νὰ ξεποστᾷ
μέσα στὰ μυρωδάτα νερά τῆς θαλάσσης!

Ἦλθεν ὁ χαρούμενος καιρὸς ποὺ τὰ
νερά τοῦ χαμηλώνουν, ὁ ἀέρας τοῦ ζαλι-
σμένους ἀπὸ τὸν κατάλαμπρον ἥλιο, κοι-
μάται γιὰ νὰ ξυπνήσῃ τὸ βραδυνοῦ, τότε
ποὺ χροιάζεται διὰ νὰ ἰδρῶσῃ. Τὰ πετα-
χὰ Ἑλληνόπουλα, νάτα ἔρχονται μὲ τῆς
βαρκοῦδες τῶν καὶ τῆς σημαίας τῶν.
Αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη τῶν χαρὰ, ἡ μόνη δια-
σκεδασίς τῆς ἡμέρας τῶν, τὰ κουπιά δια-
ασταυροῦνται, λόγια χαρωπὰ ἀκούονται,
τὰ ναυτοπούλα προσπαθοῦν νὰ προσπε-
ράσουν τῆς ναυτοπούλες, καὶ γέλια καὶ
χαρῆς καὶ πλάφ ἀπ' ἐδῶ τὰ κουπιά, καὶ
πλάφ ἀπ' ἐκεῖ μέσα στὰ γλυκὰ καὶ βα-
θειὰ νερά. Ποιὸς ποταμὸς ἔχει αὐτὴ τὴ
χαρὴ;

Νησάκια σκορπισμένα ἀνάμεσα μὲ πε-
πόνια, καρπούζια καὶ ἄλλα χορταρικά,
προσκαλοῦν τὰ παιδάκια νὰ ξεκουρα-
σθοῦν, καὶ τότε τὰ ψωμιά προβάλλουν

Νησάκια σκορπισμένα ἀνάμεσα μὲ πε-
πόνια, καρπούζια καὶ ἄλλα χορταρικά,
προσκαλοῦν τὰ παιδάκια νὰ ξεκουρα-
σθοῦν, καὶ τότε τὰ ψωμιά προβάλλουν

Νησάκια σκορπισμένα ἀνάμεσα μὲ πε-
πόνια, καρπούζια καὶ ἄλλα χορταρικά,
προσκαλοῦν τὰ παιδάκια νὰ ξεκουρα-
σθοῦν, καὶ τότε τὰ ψωμιά προβάλλουν

ἀπὸ τὰ κλαδιά καὶ τραγουδοῦντας «θέ-
λομ' Ἑλλάδα ἀρκετὴ μᾶς λείπει κ' ἄλλη
ἀκόμα» κτλ. καταβροχθίζουν τῆς ἀλει-
μένας φέτας τῶν μὲ ὄλην τὴν δύναμιν
τῶν δοντιῶν τῶν.

Ἄνθισμένη Βαμβακιά

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Εἶναι μέσ' Ἰουνίου... Ὁ ἥλιος, ὁ
τόσον ἐπιθυμητὸς τὸν χειμῶνα, ἀνυπό-
φορος τώρα μὲ τῆς φλογεράς του ἀκτί-
νας, βυθίζει τὰ πάντα εἰς μιὰν νάρχη.
Εἰς τὸν οὐρανὸν οὔτε ἕνα σύννεφο δὲν
φαίνεται διὰ νὰ σκιάσῃ κάπως τὸν φλο-
γερόν ἥλιον. Εἰς τὰ δένδρα οὔτε ἐν φύλ-
λων δὲν σείεται, οὔτε μιὰ πνοὴ ἀνέμου
δὲν ταράσσει τὴν κοιμισμένη φύσιν.

Οἱ δρόμοι εἶνε ἔρημοι. Μόνον μερικοὶ
βιαστικοὶ διαβάται διασχίζουν κάπου-κά-
που αὐτοὺς μὲ μεγάλα βήματα.

Ἐνῶ δὲ ἄλλοι προσπαθοῦν μὲ τὰ λου-
τρά νὰ ἐξουδετερώσουν τὰ καύματα τοῦ
ἡλίου, ἄλλοι, ἐξητλημένοι ἀπὸ τὴν ζέ-
στην, ρεμβάζουν ὑπὸ τὰ φυλλώματα τῶν
πλατάνων, ὁ μαθητὴς ὡσὰν νὰ μὴ αἰσθᾶ-
νεται τὴν ἀνάγκη τῆς ἀναπαύσεως, εἶνε
βυθισμένος εἰς τὴν μελέτην του, τὴν τό-
σον ἐπίπονον καὶ ἐκνευρωτικὴν κατὰ
τὴν ἐποχὴν ταύτην.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ ἄλλοι, καταβλημ-
μένοι ἀπὸ τὰ πύρινα βέλη τοῦ ἡλίου ἀνα-
παύονται, αὐτοὺς ἐργάζεται... Πλησιάζ-
ουν αἱ ἐξετάσεις. Καὶ μὲ τὴν ἀγωνίαν
καὶ τὸν φόβον, τὸν χαρακτηρίζοντα τῆς
ἡμέρας ταύτης τῶν ἐξετάσεων, σκυμμέ-
νος ἐπάνω εἰς τὰ βιβλία του μελετᾷ...

Ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του. Ἐκνευρωτι-
κὸν ὅμως καὶ ἐπίπονον καθήκον.

Ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του. Ἐκνευρωτι-
κὸν ὅμως καὶ ἐπίπονον καθήκον.

Ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του. Ἐκνευρωτι-
κὸν ὅμως καὶ ἐπίπονον καθήκον.

Ἐκτελεῖ τὸ καθήκον του. Ἐκνευρωτι-
κὸν ὅμως καὶ ἐπίπονον καθήκον.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας:

Ὁ Καθηγητὴς: — Τὶ δρόμον θ' ἀκολουθῆ-
σαις εἰς τὰ ὑπάγη; ἀπὸ τὴν Κέρκυραν εἰς τὴν
Κύπρον;

Ὁ Πανελλήνιος Πόθος: — Ὁ κατὰ τὸ
εἶς τὸν λιμένα

Ὁ Καθηγητὴς: — Ἐπειτα;

Πανελλήνιος Πόθος: — Ὁ ἕμωδ τῶν θαπύρι.

Ὁ Καθηγητὴς: — Καὶ κατόπιν;

Πανελλήνιος Πόθος: — Ὁ Πλοίαρχος πᾶς
ἔχει τὸν δρόμον.

Ἐστᾷ ὑπὸ τοῦ Γυαντομάχου Ἑλληνος

Ἐστᾷ ὑπὸ τοῦ Γυαντομάχου Ἑλληνος

Ἐστᾷ ὑπὸ τοῦ Γυαντομάχου Ἑλληνος

Ἐστᾷ ὑπὸ τοῦ Γυαντομάχου Ἑλληνος

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ
ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)
Τόμοι 11 (οἱ ἐξῆς: 5, 7, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23)
Τόμοι 8 οἱ ἐξῆς: 1, 4, 8, 9, 11, 12, 14, 24, πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ,"
Ἀθήναι, 38 ὁδὸς Ἐυριπίδου
τὴν 11ην Ἰουνίου 1914.

Σεῦρετε διατὶ δὲν ἐφάνη τόσον καιρὸν ὁ
Ἀθανάσιος Λάκκος; Διότι ἀρρωστήσει ἀπὸ
τύφον. Σαρανταπέντε ἡμέρες ἄμεινον εἰς τὸ
κρεβάτι, ὁ καίμενος. Εὐτυχῶς ἐγένετο καλὰ
μόνον ποὺ εἶνε πολὺ ἀδύνατος; ἀλλὰ δὲν περ-
ρίζει θά δυναμώσῃ.

Διὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς, ἰδοὺ τί μοῦ γράφει
ἡ Ἀνθισμένη Βαμβακιά: Λοιπὸν πρὶν φθάσω
τὴν καλοκαιρινὴν αὐτὴν ἡσυχίαν, ἔπρεπε νὰ
τὴν σημειώσω μὲ μιὰν ἐπιτυχίαν καὶ ἡ μεγα-
λειτέρα μοῦ ὑπῆρξε τὸ style. Ἐγράφα πρὸς
τὴν Διάπλασιν τὸ τελευταῖον μου «Τὰ Ἑλ-
ληνοπούλα τοῦ Νεῖλου» μὲ μεγάλην εὐκολίαν
καὶ ἐνώπιον τῶν ἐνδιαφερομένων. Φαίνεται
ἔμειναν εὐχαριστημένοι. Ὅταν ἔφρασαν τοῦ
δωματίου ἡ Μαμμά ἔλεγεν:

—Ἰδοὺ τὰ ποτελέσματα τῆς συνεργασίας τῆς
Διαπλάσεως.— Ἐκρύφα καὶ αὐτὸ μαζὶ μὲ τόσα
ἐνθαρρυντικά ποὺ μοῦ ἔγραφεσ ἔως τώρα,
καλὴ μοῦ Διάπλασις, καὶ ἐσκέφην εἰς εἶνε ἡ
κατάλληλος στιγμή νὰ σὲ εὐχαριστήσω καὶ νὰ
σοῦ εἰπῶ πόσον σοῦ εἶμαι εὐγνώμων καὶ πό-
σον ἐντρεπὸν νὰ καλοκωττάω τὰ λόγια σου,
τόσον μοῦ ἐφαίνοντο πολλὰ γιὰ μένα.

Πρέπει νὰ δημοσιεύσω καὶ τὴν ἐξῆς ἀπάν-
τησιν τῆς Νέλλης εἰς μιὰν ἀπορίαν τῆς Ἀκα-
κίας:

«Διαβάζων τὴν ἀπάντησιν σου πρὸς τὴν
Ἀκακίαν εἰς τὸ 26ον φυλλάδιον δὲν ἔμπασι
νὰ καταστειλῶ τὰ γέλια, διὰ τὴν ἐρώτησιν
τῆς. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πολλὰ φυλλάδια Μ. Μ.
ἔγραφα πῶς ἀγαπῶ τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν
τελευταίαν ἐρώτησιν, παρακαλῶ νὰ μοῦ κά-
νῃς τὴν χάριν καὶ νὰ γνωρίσῃς εἰς ἄλλους γε-
νιώτας τὰς ἐξῆς διὰ νὰ μὴ παρεξηγήσω. Ἐγεν-
νήθηκα εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἶμαι ἡγε-
νωτάτος Ἕλληνας. Εἶμαι ὅμως Ἀυστριακὸς ὑπή-
κοος... καὶ δι' αὐτὸ γράφω εἰς τὴν στήλην πα-
τρὶς... ἡ Ἀυστρία. Μὲ τὸ ὅποσον ὅμως δὲν θὰ
εἰπῇ πῶς δὲν εἶμαι Ἕλληνας, διότι ἡ Ἀυστρία
εἶναι ἐν κράτος εἰς τὸ ὅποσον εὐρίσκονται σχε-
δὸν ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη: Γερμανοί, Ἰτα-

λοί, Οὐγγροί, Σέρβοι, Τσεχοί, Πολωνοί καὶ
ἀρκετοὶ Ἕλληνες. Καὶ ἐπεὶ δὲ γράφω πῶς ἡ
Ἀυστρία εἶνε πατρίς μου... ἔγραφα ἐπίσης πῶς
ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη ἔθνη ἀγαπῶ περισσότερο
τοὺς Ἕλληνας, ὅχι τόσον διὰ νὰ κολακεύσω
τοὺς συμπατριώτας μου, ὅσον διὰ νὰ κατα-
στήσω τὰς ἀπαντήσεις μου ὅσον τὸ δυνατὸν
αὐτομυριστικὰς. Ἐλπίζω αὐτὰ ἀρκοῦν...»

Καθὲ συνδρομητῆς, Τέλλε Ἄγρα, εἶνε τὸ
δικαίωμα νὰναμῖγνύεται εἰς τὰς μικρὰς συζη-
τήσεις ποὺ διεξάγονται μεταξὺ μας εἰς τὴν
στήλην τῆς Ἀλληλογραφίας. Ἐπομένως δὲν
ἔκαμες κανένα καλὸν νὰναμῖγνῃς. Ὅσον διὰ
τὴν δημοσίευσιν τῶν ἰδεῶν ποὺ ἐξέφρασε, ἦτο
ἀπόλυτον δικαίωμά μοῦ νὰ τὰς δημοσιεύσω
ἢ ὄχι. Ἢ μεγαλιτέρα δυσκολία ποὺ μοῦ πα-
ρουσιάζεται, ὅσους ἐπεμπίναίς εἰς ἐνὰ ζήτη-
μα, εἶνε ὅτι γράφεις τόσα, μὰ τόσα πολλά,
ποὺ καταστὰ ἀδύνατον νὰ τὰ συνοψίσω. Καὶ
λυποῦμαι, διότι πολλοὶ ἔχεις δίκαιον εἰς
τὰς ἰδέας σου. Δι' ὅλα ὅμως ὅσα γράφεις σὴ-
μερον, σοῦ λέγω ὅτι εὐρίσκωσαι εἰς τὴν μεγα-
λητέραν πλάνην. Ἐχεις ἰδέας, τὰς ὁποίας δὲν
ἔχουν πλέον παρὰ δύο-τρεις γέροντες συγγρα-
φεῖς. Ὅλοι οἱ ἄλλοι, παλαιοὶ καὶ νέοι, ἔ-
χουν τὰς ἀντιθέτους.

Ποῖος εἶνε αὐτὸς ποὺ μοῦ ἀντιγράφει διὰ
τὴν Σελίδα Συνεργασίας, παλαιούς στίχους
τοῦ Παγκαθῆ (τὸ Αἶγατον) καὶ σηνάς ἀπὸ
τὴν «Μερόπην» τοῦ Βερναρδάκη; Ἄς ἡσυ-
χάσῃ, διότι δὲν ἐνόησε τί σημαίνει Σελίς
Συνεργασίας.

Φάν, ἡ Εὐέλπις Νεότης μὲ παρακαλεῖ
νὰ σοῦ πῶ, ὅτι σοῦ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν
διὰ τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης. Ἐγὼ εἰς αὐτὸ
δὲν θὰ σοῦ ἀπαντήσω πλέον. Διότι δὲν συμ-
φωνοῦμεν διόλου, εἰς τίποτε, καὶ διὰ νὰ σὲ
μεταπέσω, πρέπει νὰ γράψω ὀλόκληρον συγ-
γραμμα. Εἶνε δυνατόν;

Ὁραία ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν
ἐβδομάδα καὶ οἱ ἐξῆς: Δὸν Κιχόντις, Ἀσὴν
τῆς Ἐλευθερίας, Ἀρμόλιο Ἐδζωνάκι, Λο-
ξασημένος Ρήνος, Ἡρώς τοῦ 1913, Ὁνειρο-
πόλος τῆς Δόξης, Τζακόνδα, Κῶμα τοῦ Ἰο-
νίου καὶ Ἑλληνόπουλο τοῦ Αἵμου.

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.
Ἐγκρίνονται: Διάφορα τοῦ Ρόδου τῆς
Ρόδου, Λαφροστεφῶς Στρατηλάτου, Τζακόν-
δας, Ὁνειροπόλου τῆς Δόξης, Ἡρώς τοῦ
1913, Ἑλληνικῆς Αἴγης, Δοξασημένος Ρή-
νου, Ἑλληνικῆς Νίκης, Ἀφροισμένον Πελά-
ργου, Φάωνος, Εὐέλπιος Νεότης, Μπου-
μαντίνος καὶ λοιποῖς, οἱ ὅποιοι ἔστειλαν μι-
κρά, ἀνεκδοτά, Παίγνια κτλ.

Ἀπορρίπτονται: «Τὸ καλάθι» (διὰ τὸ
καλάθι):—«Ὁ κ. Ὑγιάνης ἐν Κεφαλληνίᾳ»
(δὲ μᾶς μελεῖ!)—«Ζήτησιν καὶ Κάτω» (κά-
τω!)—«Ἡ γλώσσα» (ἀριστερὴν ἡσυχίαν)—
«Παῦλος καὶ Τωτός» (ἀκατάλληλον).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ
[Ὅδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνανεοῦται
ἐν δὲν ἀνανεοῦται ἀπὸ τοῦ δικαιώματος φρ.1.
Τὰ ἐγκρινομένα ἢ ἀνανεοῦμενα τοῦτον μέχρι τῆς
30 Νοεμβρίου 1914. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ Α ὁ.
νῆμον εἰς ἀπόφα, καὶ ὅσα ἀπὸ Κ εἰς κοίτησα.

Νέα ψευδώνυμα: Βυζαντινός, κ. (Ε. Α.)
Φιλόπατρις Κυριακοπούλα, κ. (Μ. Κ.) Λαφρο-
στολισμένη Χλός, κ. (Κ. Κ.) Σανθὴ Χαλκιδο-
πούλα, α. Μικρὸς Εὐέλπις, κ. (Σ. Σ.) Ἐλ-
πιδοφόρος Κωνσταντίνος α. (Κ. Π.) Λέων
τῶν Σεργῶν, α.

Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Μικρὴ Με-
λαχροινούλα, κ. Κάτι τῆς Γραβιάς, α.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ
Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν ἄνταλ-
λάξου: ὁ Λαφροστεφῶς Στρατηλάτης (0)
μὲ Βασιλεῖον νόν, Βουλγαρομάχον, Βαλκανι-

κὴν Συμμαχίαν, Τέλλον Ἄγραν, Γεναιόφω-
νον Στρατηλάτην, Βουλγαρομάχον Ἑλλάδα,
Γλυκὸ Παρελθόν, Κρητικοπούλαν, Ἑλληνι-
κὴν Αἴγλην—τὸ Πέδιον τῆς Μάχης (0) μὲ
Ἀκτινα Χαράς, Βαλκανικὴν Συμμαχίαν, Ἀ-
τρώμητο Ἐδζωνάκι, Σβησιὸς Μας Κανδήλι—
τὸ Κάστρον Καλαμῶν (0) μὲ Ἐφεροῦν Μπ-
μισιον, Φάωνα, Νικητὴν.

Ἡ Διάπλασις ἀπατάεται τοὺς φίλους τῆς:
Κυματίζουσαν Κωνσταντίνον (ναὶ πρὸς 20
λεπτὰ ἕκαστον) Ἰονικὴν Ἄγραν (ἔστειλα)
Ναύτορον Μισοῦλην (ὁ πόνοσ εἶνε καὶ πό-
νος μου ὀλίγην ὑπομονὴν ἀκόμη, καὶ τὸ τέ-
λος τῶν ἔθλας) 11ην Νοεμβρίου (τετράδια
ἔστειλα) Καινούργιος Δάφνης (ἔγραψα πολὺ
ποῦ μὲ θυμῶναις ἔτσι γρήγορα) Εὐέλπιδα
Νεότης (ἔστειλα) Βυζαντινὰ (τὸ ψευδώνυ-
μον ἐσφαιρώθη) Λαφροστεφῆ Γαλανδουλερῆν
(ἐλήθησαν, εὐχαριστῶ) Φιλοπατριδα Ἑλλη-
νίδα (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ζεσταθῆμα)
Πανελλήνιον Ἐνωσιν (χαίρω πολὺ, δὲν σ'
ἐλησμοῖσα) Νικηφόρον Στόλον (ῥάρον καὶ
ἐπικαιρον εἶνε τὸ ψευδώνυμον σου διὰτὶ νὰ
τὸ ἀλλάξῃς) Κάστρον Καλαμῶν (ἔλαβα,
εὐχαριστῶ) Ἑλληνικὴν Αἴγλην (χαριτωμένη
ἡ ἐπιστολή σου βραβεῖον ἔστειλα) Ὀμη-
ριάδα (εἶθε ἱ βραβεῖον κτλ. ἔστειλα) Αἰσθημα
τῆς Πατριδος, Πόδιον τῆς Ρόδου, κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 11ην
Ἰουνίου, θίξαντῆσιν εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

144ος Διαγωνισμὸς Λύσεων
Ἀπριλίου-Ἰουνίου.

ΟΡΟΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ & ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ
Ὅτι ἔχοντες ψευδώνυμον ἐγκρινομένον διὰ
τὸ 1914 συνδρομητῆς ἢ ἀδελφοὶ συνδρο-
μητῶν, δύναται νὰ συμμετάσχουν τοῦ δια-
γωνισμοῦ τοῦτον τῶν Λύσεων ΔΡΕΠΑΝ.

Πάντες οἱ ἄλλοι πρέπει νὰ ἐσφαιρώσιν διὰ
τὰς λύσεις τῶν ἐκάστον φυλλάδιου, ὅσα-
δήποτε καὶ ἐν εἶνε, γραμματισμοῦν ἀσφα-
ρῆστον 10 λεπτῶν οἱ συνδρομητοὶ καὶ τὰ δέ-
λφια τῶν, καὶ 20 λεπτῶν οἱ κατὰ φύλλον ἐγο-
ρασταί, ἄλλοι δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ
λύσεις τῶν.

287. Διπλούς Μεταγραμματισμούς

Νήσος είνε ελληνική / Της άλλάζεις τὸ κεφάλι / Νήσος πάλι ελληνική / Στὸ Αἶγατον θὰ προβάλῃ / Κι' ἂν τῆς νήσου πάλι αὐτῆ; / Ἐνα γράμμα τῆς άλλάζεις / Κάτι πὺδ θταν τὸ ἀκούς / Σὲ εὐχαριστῆ, θὰ φτιάξῃ.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βασιλεπούλας τοῦ Βουνοῦ

288. Γωνία

+ * * * * = Ἐξ ἐκ τῶν Δώδεκα. / * + * * * = Ζῶον ἄγριον. / * * + * * = Πόλις τῆς Ἀλβανίας; ἱερά. / * + * * * = Σοφὸς νομοθέτης. / + * * * * = Ἀρχαία ἑορτή.

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν γλυκὺν καρπὸν.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Τροπαιούχου Ἑλλάδος

289. Ἀριθμητικὸν Παίγριον

6 3 4 1 2 3 + + - - : = 0

Νὰ παρενθεθῶν μεταξὺ τῶν ἄνω ἀριθμῶν τὰ ἄνω σημεῖα οὕτως ὥστε τὸ ἐξαγόμενον τῶν σημειωθησομένων πράξεων νὰ εἴνε μηδέν. Ἡ τάξις τῶν ἀριθμῶν δὲν πρέπει νὰ μεταβληθῇ.

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Αἰσθητῆ τῆς Πατρίδος

290-294. Μαγικὸν Γράμμα

Τῆ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν, ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλαι τόσαι λέξεις;

φόβος, πόνος, Τῆνος, κόπος, σάκκος.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐφημίτιδος

295. Διπλῆ Ἀκροστιχίς

Τὰ ἀρχικά, καθὼς καὶ τὰ δευτέρα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, ἀποτελοῦν δύο ἀρχαίας βασιλοπαιδας:

1, Πτηνὸν ὑδρόβιον 2, Ἀρχαῖος λυρικός 3, Μετεωρολογικὸν φαινόμενον 4, Νῆσος τοῦ Αἶγαίου 5, Κράτος τῆς Εὐρώπης 6, Ἑλληνική μεγαλόνησος 7, Ἀρχιερεὺς τῶν Ἑβραίων.

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ψαροπούλας

296. Φωνηεντόλιπον

στ - κφ - τυ - πστ - σ - θλς - βργτ

*Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Γιγαντομάχου Ἑλλήνου

297. Γρίφος

S ix / S ia ia / S ευγ S τα το ζ' S θε / S S ix ia ζα ΠΑ ΗΑ ΠΑ

*Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μανιώδους Ταξιδιωτίσσης

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τῶν φύλλων 14-15

136. Ὑπερίων (ὑπέρ, ἴων).—137. Σκυρὸς - Σῶρος.—138. Ἦρα - ὠρα.

139. ΣΟΛΩΜΟΣ 140-144. Τῆ προσθήκη τοῦ Τ: γιῶν, ΠΑΡΑΛΟΣ θάλα, ΜΑΛΛΙΟΝ ἄλλας, ΠΥΡΑΜΙΣ σιγρός, ΔΕΙΑ - ΑΡΑΤΟΣ Τῆλος. —145. ΜΗ-ΣΟΜΑΔΙΑ ΔΕΙΑ - ΑΡΑΤΟΣ - ΣΙΚΕΛΙΑ ΓΟΜΟΡΑ (ΜΑΓός, ΣΟΥΗΔΙΑ ΠΡΟδοτος, ΔΑΜίων, ἜΤΟΣ, ΓΟΡδάνης, ἈΣΑΡής.)—146. Κράτος, ἀρατος, ζετος, Ἄετος, ἄλλος, Λάγος, λάρος, Πέρης, Πόρος, πόλις, πόλις.—147. Ἐξ ἀνέμων μὲν θάλασσα, ἐκ παθῶν δὲ φυγὴ κωκῆται.—148. Μεγάλη Γεοσαρακοστή. (Μέ γὰ λη - τέσσαρα Κωσῆ.)

149. Τιμόλειον (τιμῶ, λέων).—150. Ἄδεν, Νέδα.—151. Πτηνὸν, Τῆνος.—152. Τὸ αὐτό.

153. ΔΙΟΤΙ 154. ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ

Ι Π Η Ο Σ (Πῆρος, ὀκτάκις, κά-Ο Η Ο Υ Σ προς, ρίς, ἀσθή, Ταρ-Τ Ο Υ Τ Ο σός; Ἦρα, Σάρρα.—Ι Σ Σ Ο Σ 155-156. 1, Κατὰ τὴν δέσφθογον ΕΙ (ἀεὶ κινήτος, ἀκίνητος).—2, Ὁ ἀριθμὸς 96 ἢ ὁ 69.—157. ΚΛΕΩΝ (Κέ-Κυρα, μῆλον, Ἑλένη, ΝΩε, Τῆνος.—158. Τεθνάται κρείττον ἢ ζῆν ἐν αἰσχύνῃ.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις μὲ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς ἀσυνδρόμητους μὲ λέπτα 5 μόνον μὲ παρὰ ἀπλά στοιχεία τὸ διπλάσιον, καὶ μὲ κεφαλαία τὸ τριπλάσιον. Ἐλάχιστος ὅρος 15 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ διγώνυμοι τῶν 15 πληθύνονται ὡς νὰ ἦσαν 15. Ὁ χωριστὸς στίχος βῆσι καὶ ἀπὸ μιαν λέξιν, μὲ κεφαλαία ἢ παγὰ ἢ ἀπλά στοιχεία τῶν 8 στιγμῶν, ὑπολογίζεται ὡς 85 λέξεις ἀπλά.—Αἱ μὴ συνδυαζόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀντικειμένου ἀγγελίας δὲν δημοσιεύονται.

[14' - 80]

Ἡρακλῆ Γεωργούλη, τί γίνεσαι; Τῶνομά σου τὸ εἶδα. Φαντάζου τὴν χαρὰν μου. Διὰ τί δὲν μοῦ γράφεις;—Πέτρος Ἐξακουστός, Κωνσταντινούπολις.

Τὸ πρῶτοντον καθήκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶνε ἡ ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του

ΕΒΔΟΜΑΘΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΡΟΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 25ου ΦΥΛΛΟΥ (Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 217.)

ΑΘΗΝΩΝ: Γεώργ. Χ. Παπαδόπουλος Χαρ. Π. Τσουροπούλου, Μυλ. Ζαχαριάδης, Ν. Σ. Κουτσουβέλης, Γεώργ. Ρασ. Πετροκλάης, Μαγευμένο Ρόδο, Θεοδόρα Καραβέλλου, Νίνα Ζαράνου, Γεώργ. Δ. Μάκου, Κ. Δ. Ἐβραγγελίδης. ΑΜΑΛΙΑΔΟΣ: Θάνος Θ. Ζάκος. ΑΡΦΟΥΣ: Ὀνομαζομένη Πατρίδα. ΒΡΑΚΑΣ (Αἰγύπτου): Ἀριάδνη Μ. Σταυρίδου ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Χ. Γ. Λιολιῆς, ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Ἡρ. Π. Γεωργουλῆς. ΚΑΒΑΛΑΣ: Ἰωάν. Γ. Μάνος, Βασ. Γ. Τριώλας, Ἀποστ. Μ. Ἐβραγγελίδης. ΚΑΛΑΜΩΝ: Νικ. Π. Ρεμπουζέκος Δημητ. Δ. Φωτόπουλος. ΚΥΑΘΩΝ: Αἰολικὸν Ἰδωδὸς Ἰωάν. Ζαχαριάδης, Ντῆλος Α. Κορσῆς, Αἰολεὺς, ΚΩΝΙΝΟΠΟΛΕΩΣ: Ροδόνη. ΛΑΡΝΑΚΟΣ: Πανελλήνιος Ἐνωσις. ΠΑΛΑΙΟΥ ΦΑΛΗΡΟΥ: Μπίτης τοῦ Σαρωνίου. ΠΑΤΡΩΝ: Ντινῆς Ι. Φαρμακίδης Πατριὸν Ναυτοπούλου, Γιαν. Δ. Αἰλεξόπουλος, Κατῆ Ἀχόλου, Μεγάλη Ἑλλάς, Σ. Γ. Σκληροδόνου. ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Θ. Γ. Βαρελῆς, Ἀντ. Γ. Βαρελῆς. ΣΜΥΡΝΗΣ: Χρ. Ε. Ἀγγελουμάτης. ΣΥΡΟΥ: Νικόλ. Ι. Βάτης Ἰωάν. Ν. Μωρατίτης. ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Νικόλ. Ι. Βῆσ Ἰωάν. Κωστόπουλος. ΥΔΡΑΣ: Ἄνδρ. Δ. Ζουβάντος (δῖς), Πα. Ἀσκητὴ Κασωπῆ.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εἰσόντων ὁδῆν τὴν λύσιν τὰ ὄνοματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρονομία καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο ΒΑΣΙΛ. Γ. ΤΖΙΩΛΑΣ ἐν Καβάλλῃ καὶ ΔΗΜΗΤΡ. Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ἐν Καλάμῃ οἱ ὅποιοι ἐνεργήσαν διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ 1ης Ἰουλίου.

ΚΑΛΥΜΜΑΤΑ τοῦ τόμου τῆς Διακόκκινα με χρυσὰ γράμματα, δι' ὁσους θέλουν νὰ χρυσοδέσουν τὰ φυλλάδια τῶν εἰς τόμον, εἶνε ἤδη ΕΤΟΙΜΑ καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Στέλλονται δὲ ταχυδρομικῶς πρὸς τοὺς ἐμβάζοντας τὸ ἀντίτιμον, δραχ. ἢ φρ. 1,75.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΧΥΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΕΛΛΗΝ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ "ΑΥΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ," ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΑ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΑ ΔΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΒΡΑΒΕΙΟΥ. Τυπογραφικὰ στοιχεῖα ἀριστα. Μέταλλον ἀγγλικόν. Γραμματοθηκαὶ νέας κατασκευῆς. Πάντα τὰ τυπογρ. ἔργα εἶνα ἔκμαγετο (clichés) Κοσμήματα ἄρτυρουβυ Τυπομηχαναὶ παντὸς εἴδους καὶ μεγέθους Πλήρεις ἐγκαταστάσεις Τυπογραφείων Ἐκτύπωσις συγγραμμάτων, περιοδικῶν, Ἡμερολογίων, Λεξικῶν κλπ. ΖΗΤΕΙΤΕ τὸ Νέον Διευματολόγιον στοιχείων κλπ. ἐνεσιῶτος ἔτους. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Στοιχειοχυτήρια Ἐταιρείας "Αυγῆς Ἀθηνῶν," Ἀποστολοπούλου. Εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Διὰ τὰς διακοπὰς Προμηθευθῆτε τόμους τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης»

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“ Βιβλία τετραῦ, μορφωτικὰ καὶ ἡθικὰ, ἰκδοθίντα ὑπὸ τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν». Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Χρυσὸδ. φρ. 8. Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορῆς, φρ. 1,60. Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόρου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5. Λεῦκωμα μικρῶν μυστικῶν, Ἐκαστον τετραδίον φρ. 0,15 Δέση 7 τετραδίων φρ. 1.— Δέση 15 τετραδίων φρ. 2.— Δέση 25 τετραδίων φρ. 3.— Ἡ Μαργουσία, (21 εἰκόν.) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5. Ἡ Μούσα τῶν Παιδῶν (ποίηματα) φρ. 1,50. Χρυσὸδ. φρ. 2,50. Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5. Παιδικὸν Διάλογον (Κουρτίδου) Σειρὰ Α' φρ. 1,20. Σειρὰ Β' φρ. 1,20. Παιδικὸν Ἐτάτρον (Σενοπούλου) φρ. 2, χρυσόδετον φρ. 3,50. Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομῆδια) ἕκαστον φρ. 1,50. Χρυσόδετα τὰ 3 ὅμοῦ, φρ. 2,50. Πρὸς ὁ Νικίον (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5. Ὁ Πυρειοπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50 Χρυσὸδ. φρ. 5. Ὑπερ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸδ. φρ. 5. Ὁ Φάτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτίδου, φρ. 0,60

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

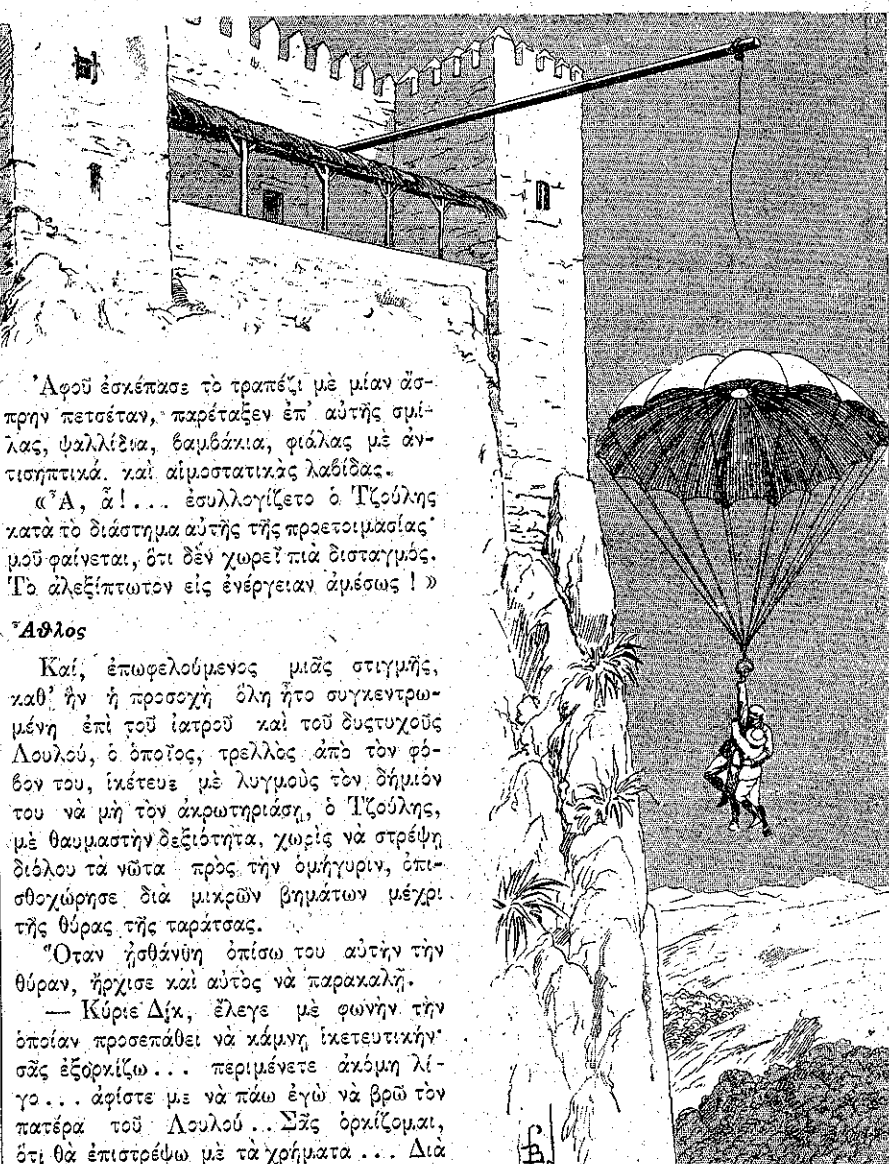
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χόραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

Table with subscription rates and publication info. Includes columns for 'ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ' and 'ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ'. Lists prices for different subscription periods and the publisher 'ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ'.

Ο ΛΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΜΑΡΟΚΟΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΣΥΛΕΣ ΣΗΑΝΣΕΛ ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ' (Συνέχεια)

Ὁ κ. Δίκ, φυλλομετρῶν τώρα ἕνα τὸ μὸν περιοδικὸν ποῦ ἐπήρην ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην, δὲν ἐταράχθη διόλου ἀπὸ τὴν ὕβριν καὶ ἠρέεσθη νικητορικῶς ἡσύχως: —Ὅλ' αὐτὰ θὰ μοῦ τὰ πληρώσῃς μὰζι. Ἐνωσιὰ σου, παιδί μου! Ἦλθε καὶ ἡ σειρὰ τοῦ Τζούλης νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὄμους. Ἐπειτα, σταθεῖς ἀντικρὺ τοῦ ἔχθρου τοῦ καὶ κυττάζων αὐτὸν κατὰμματα, τοῦ εἶπε: — Δὲν περιμένω κανένα οἰκτον ἀπὸ ἀνθρώπου ποῦ βασανίζει ἕνα ἀνυπεράσπιστο παιδί. Θὰ μὲ σκοτώσῃς παληάνθρωπε, ἀλλὰ δὲν θὰ μάθῃς ποτὲ τὸ μυστικὸ μου. Ποτέ! —Καὶ ὁμως, γιὰ νὰ τὸ μάθω, σοῦ ἐρεῖσθην ἕως τώρα, ἀπεκρίθη ὁ Κατακτητῆς. Ἄλλα θῆναι ἀρκετὰ εἶπαμε γιὰ σένα. Τώρα ἔχωμε ἄλλη δουλειά. Ὁ Μαρκήσιος ἐπέστρεψε μετ' ὀλίγον συνδευόμενος ἀπὸ ἕνα ἱσχνὸν ἄνθρωπον μὲ μαρκενικὴν ἐνδυμασίαν, τὸν ὅποιον ὁ Τζούλης ἀνεγνώρισεν ἀμέσως. —Ὁ γιατρός! ἐφώνασεν, ὁ προχθεσινὸς ταρλατάνος!... Μὴ θὰ ξαναρχίσῃ ἡ ἴδια ἱστορία; Ἐνόμικα ὁμως ὅτι τὸ καταλάβατε πιά, πῶς αὐτὰ τ' ἀστεῖα εἶνε ὀλωσδιόλου περιττά: Χωρὶς νὰ δώσῃ τὴν παραμικρὰν προσοχὴν εἰς τὰ λόγια τοῦ Τζούλη, τὰ ὅποια ἄλλως τε ἐφάνητο ὡς νὰ μὴ ἐννοοῦσεν, ὁ Μαρκενικὸς ἤρχισε ν' ἀδειάζῃ ἐπάνω στὸ τραπέζι ἕνα δερμάτινον σάκκον(*) ποῦ εἶχε φέρῃ μαζὶ του. Ὁ Λουλού καὶ ὁ Τζούλης ἐφρίξαν, βλέποντες νὰ βγαίῃ ἀπὸ τὸν σάκκον ἐκεῖνον ὀλόκληρος συλλογὴ χειρουργικῶν ἐργαλείων, τὰ ὅποια ὁ ἰατρός ἀράδιαζε μεθοδικῶς, ὡς εἴναι εἰς νοσοκομεῖον κ' ἐπρόκειτο νὰ κάμῃ ἐπεΐγουσαν ἐγχείρησιν.

«Ἡ κατάλασις ἤρχισεν...» (Σελ. 230, στ. γ') σὰν ἐλ ταυτία τοῦ υἱοῦ του. Ἢίμαι βέβαιος ἔτσι, ὅτι θὰ σὲ ἰδῶ γρήγορα νὰ γυρίσῃς μετὰ τὰ λῦτρα. Μπράβο, Τζούλη! Ἐίχεσ μιά πολὺ καλὴ ἰδέα!...